

El senyor president:

Por favor, señores.

El senyor president del Consell:

Senyor portaveu del Grup Parlamentari Popular, doncs, efectivament, jo crec que és una profunda preocupació. Em dóna la sensació que respecte del tren d'alta velocitat continua en la permanència, respecte de les decisions del govern socialista cap a la Comunitat Valenciana, de la síndrome de la Nacional III, síndrome de la Nacional III. Un projecte necessari com era l'autovia entre Madrid i la Comunitat Valenciana, que quan ha arribat el govern socialista a l'administració central està fent el mateix que feia abans: paraitzar els projectes necessaris per al nostre desenrotllament.

L'autovia era una infraestructura fonamental en el segle XX; el tren d'alta velocitat és una infraestructura fonamental en el segle XXI. Els governs del Partit Popular vàrem començar a fer, no a soles el projecte, sinó la construcció del tren d'alta velocitat. En estos moments hi ha cinc trams del tren d'alta velocitat que no estan licitats, cinc trams. I els projectes que estaven ja en marxa, paraitzats. Esta és la realitat en estos moments de la construcció de l'alta velocitat a la Comunitat Valenciana. I és un tema molt important i, per tant, també, molt preocupant, molt preocupant. Com a president de la Generalitat estic preocupat per la falta de disposició del govern socialista respecte d'una infraestructura tan important com és el tren d'alta velocitat. No només això, sinó que algunes notícies que vénen des del govern central parlaven, inclús, que la connexió en alta velocitat entre Madrid i Alacant, per exemple, o Madrid i Castelló, o del corredor mediterrani en alta velocitat, no estaven en les previsions del govern central per a la construcció de l'alta velocitat a la Comunitat Valenciana.

Crec que és un deure, un deure d'este parlament, un deure de les Corts Valencianes, exigir la construcció el més prompte possible de l'alta velocitat a la nostra comunitat, de fer, també el més prompte possible, el projecte de penetració de l'alta velocitat en les ciutats de València i Alacant, paraitzades també. Me'n recorde d'un projecte, fa un any i mig (*el senyor president colpeja amb la maceta*), de soterrament de l'alta velocitat a la ciutat de València, que en estos moments no tenim notícia alguna de com està esta qüestió. És una qüestió molt important i jo voldria el compromís de tots mosatros perquè el govern socialista no tinguera la síndrome de la Nacional III respecte de l'alta velocitat a la Comunitat Valenciana. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Señor Such, por favor.

El senyor president del Consell:

A soles en el moment en què el govern central licite els projectes, els cinc trams necessaris per a la construcció del tren d'alta velocitat de Madrid a tota la Comunitat Valenciana i el corredor mediterrani, estarem tranquils. Jo, en estos moments, estic profundament preocupat per la falta de responsabilitat, d'inversió per part del govern central a l'alta velocitat cap a la Comunitat Valenciana.

Vaig escoltar, de fet, unes declaracions de la ministra de Foment i parlava a soles de 2007, tren d'alta velocitat a Barcelona –que ja estava projectat i en marxa–, a Valladolid i a Màlaga, a Màlaga (*veus*). I en cap moment va parlar de

la Comunitat Valenciana. Crec que en estos moments no n'hi una ambició clara i decidida del govern socialista per a fer l'alta velocitat a la nostra comunitat, i és una infraestructura necessària per al futur, no a soles de la nostra comunitat, sinó també de tot Espanya.

Per tant, és responsabilitat política i social de la Comunitat Valenciana intentar que no hi haja cap dubte respecte d'este projecte i, sobretot, que no hi haja síndrome Nacional III per a l'alta velocitat entre Madrid i la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Por favor, señores diputados.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

Senyor Pla, té vosté la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Quina és la posició del Consell de la Generalitat davant el contingut i l'abast de l'avantprojecte de llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a persones en situació de dependència?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Es una pregunta creo que bien traída esta semana, porque, además, hace dos días presentamos el Plan de la dependencia 2006-2010. Lo que en estos momentos es un anteproyecto de ley por parte del gobierno, hoy ya es una realidad en la Comunidad Valenciana. Y en las mejores previsiones del gobierno central para los planes en materia social, la Comunidad Valenciana, gracias al esfuerzo de este gobierno, se adelantará cinco años a las mejores previsiones del gobierno socialista. (*Remors i aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president.

Senyories.

La síndrome de l'A-III és la síndrome de l'engany, igual que la de l'Ave; volent fer creure a la gent que per haver acabat 15 quilòmetres d'autovia havien fet tota l'autovia, els 350 quilòmetres. Per fer 1,56% dels projectes de l'AVE en marxa, voler fer creure a tot el món que l'AVE era una realitat, com vosté va dir en l'any 2003 (*aplaudiments*). La síndrome de l'engany.

Mire, estem davant d'un dels projectes més ambiciosos, el Projecte de la dependència i atenció a les persones que tenen limitada la seua autonomia personal. Jo crec que és un dels projectes més importants que han passat per este país

en els darrers vint anys. He de dir-li-ho aixina. Des de l'aprovació de la Llei general de sanitat no hi havia hagut un pas endavant tan important, decidit i ferm per part d'un govern, per a fer possible la dignitat, per a fer possible la igualtat, per a fer possible, en definitiva, que les persones tingueren com a dret, les persones que tenen limitada la seua autonomia, tingueren com a dret de ciutadania l'atenció que necessiten, que es mereixen, ells i les seues famílies.

Per tant, és un projecte que a mi m'agradaria que fóra un projecte col·lectiu, que està per damunt, per tant, senyor Camps, de les apostes o propostes vinculades a la imatge que vosté hui ha tornat a portar ací, perquè dir –em pareix que és un poc desvergonyat per la seua part– que vosté va a avançar-se a un projecte... que ha sigut un govern socialista, com va fer un govern socialista el que va posar en marxa la Llei general sanitària i, per tant, la igualtat en l'atenció sanitària a tota la gent d'este país, dir que vosté va a avançar-se quan esta comunitat a dia de hui, senyor Camps, a dia de hui, i no són dades meues, són dades que estan en el Llibre blanc, Institut Nacional d'Estadística, facilitades per les comunitats autònomes, a dia de hui esta comunitat autònoma, senyor Camps, la valenciana, els valencians i valencianes, soles rebren un 6%, és a dir, de cada 100 persones que demanen un atenció per a una persona depenent, soles 6 poden rebre un recurs per part de l'administració.

Mire, sap qui va per darrere de mosatros? Vaig a dir-li-ho. Va Galícia, va Múrcia i va Ceuta. Són les úniques comunitats, precisament totes governades pel Partit Popular, les que menys atenció presten a les persones necessitades, totes del Partit Popular, totes, sis de cada cent.

Jo crec, senyor Camps, que esta comunitat pot molt més del que vosté avui està oferint-nos ací, pot molt més. Però, mire, el problema és que durant molts anys, deu en porten governant, vostés han decidit prioritzar altres inversions. És lícit, però mentre prioritzaven altres inversions no prestaven atenció a les famílies valencianes que necessitaven una atenció per al seus majors, per a les seues persones amb discapacitat física o psíquica. No ho feien. I la realitat és que és dramàtica per a molta gent que vol una plaça i no la té, que vol una atenció i no la té, sis de cada cent només en este país, quan la mitjana és que nou de cada cent en Espanya poden rebre eixa atenció.

Senyor Camps, el malbaratament del Partit Popular el paguem tots, això està clar, el paguem tots. Però especialment en esta comunitat el malbaratament del Partit Popular el paguen les persones més necessitades. (*Aplaudiments*) El malbaratament suposa, com s'ha demostrat i està demostrat, pitjor prestació de serveis bàsics per a les persones que ho necessiten. Deu anys de govern del PP, senyor Camps, han provocat en esta comunitat més desigualtat social. Deu anys del Partit Popular han generat una fractura social a la nostra comunitat. La fractura que suposa, com deia, que eixes persones i les famílies que volen, que volen que algú els done assistència, que els done cobertura no podem rebre-la. És un drama, però és un drama que deu comprometre'ns a tots; un drama que, efectivament, recau sobre aquells que tenen la màxima responsabilitat que des de fa deu anys són vostés, des de fa deu anys són vostés.

Mire, som l'autonomia que podent estar més d'alt, perquè jo crec que esta és una gran comunitat. I tenim un poble que es mereix tindre governants que sàpiguen estar a l'altura del poble que tenim, senyor Camps. I, a l'altura del poble que tenim, és fer una aposta seriosa, de veritat ja, de una vegada per totes, per abordar este tema amb rigor i amb serietat. Eixa és l'aposta del govern socialista, eixa és l'aposta del govern socialista. A mi m'agradaria, senyor Camps, que vosté fera

la mateixa. Que vosté més enllà de publicitat i propaganda diguera: «he de recuperar el temps perdut, perquè esta comunitat ha perdut molt de temps». I vosté es compromet amb esta llei, però a més li ho exigix, li ho exigix per tots els valencians i valencianes que dia a dia, cada vegada que els veig, em reclamen una atenció digna per als seus familiars i amics.

Per això li ho exigix: estiga a l'altura de les circumstàncies, no pose entrebancs, no pose dificultats, sume's clarissimament a este gran projecte de cohesió social per a Espanya, però també per a la nostra comunitat. És un deure que té vosté encara, tres anys després d'accedir a la Generalitat, amb tots els valencians i valencianes: anteposar els interessos dels més desfavorits, dels més necessitats, als interessos del seu partit, als interessos de la seua política.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.
Té la paraula senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.
Señorías.

La brecha que había en esta comunidad hace diez años era el 24% de tasa de desempleo en la Comunidad Valenciana y hoy está por debajo del 8%. (*Aplaudiments*) La brecha... Más de 500.000 personas trabajan hoy, que no lo hacían, cuando gobernaba el Partido Socialista. Ustedes metieron no una brecha, no, en una cima a la Comunidad Valenciana y a muchísimas familias que encontraban con sus políticas imposibilidad de encontrar trabajo. De momento, del 24% de tasa de desempleo...

El senyor president:

Vamos a ver, señores...
Perdón, señor presidente, perdón.

Ha estado hablando el señor Pla y aquí no ha habido ni una voz que haya interrumpido (*remors*) ni una sola, ni una sola. Señores diputados, por favor, lo mínimo con todas las personas que estén en la tribuna.

El senyor president del Consell:

...500.000 puestos de trabajo. Eso sí que es hacer política social para que todo el mundo tenga una oportunidad. Mire, mientras le escuchaba recordaba la fábula de la cigarra y de la hormiga: ustedes cantan, nosotros trabajamos (*aplaudiments*). Ustedes pusieron en marcha una ley, una ley llamada Logse, y este señor que se ha puesto de moda hace 24 horas, Joan Romero, que era conseller de Educación, no construyó un solo colegio, ni un solo instituto. Nosotros estamos construyendo colegios e institutos a tenor de esa ley, a tenor de esa ley. Ustedes, como siempre, cantan, pero no trabajan.

La ley sanitaria de la que habla usted... Nosotros hemos hecho los hospitales y los centros de salud, nosotros no ustedes, no ustedes (*aplaudiments*). Y, mire, más le voy a decir, porque eso es clásico en la izquierda, clásico, cantar y no trabajar. Y lo que nosotros hacemos es trabajar constantemente y con datos demostrar que nosotros tenemos un proyecto serio para la gente.

Pero, en cualquier caso...

El senyor president:

Señores diputados, esto no es serio. Por favor, por favor, señores diputados, no quiero mentar nombres, por favor.

El senyor president del Consell:

¿Sabe cuántas plazas residenciales para políticas sociales había cuando ustedes gobernaban en el año 1995? 8.100. Hoy hay 22.300. (*Aplaudiments*). ¿Sabe cuántos centros hemos creado desde 1995 hasta ahora? 113 nuevos centros y 3.920 casas para personas con discapacidad...

El senyor president:

Señor Such, por favor.

El senyor president del Consell:

¿Sabe cuántas plazas y centros había para personas con discapacidad, para enfermos mentales? 2 centros con 47 plazas. Hoy hay 53 centros con 1.500 plazas. (*Aplaudiments*)

Yo, la verdad, sé que es muy duro subir aquí a defender lo indefendible. Pero nosotros continuaremos trabajando. Lo que le he dicho ahí, lo que le he dicho ahí....

El senyor president:

Señor Such, por favor.

El senyor president del Consell:

...responde no solo al esfuerzo de estos años, a favor de las personas que más lo necesitan. Hemos puesto en marcha planes e iniciativas de todo tipo, sino que además nos hemos comprometido hasta el año 2010 y siguientes, pero hasta el año 2010, con datos objetivos: 23.000 nuevas plazas de atención social, 700 millones de euros de inversión. Y, además, estamos convencidos, porque la política social tiene esa doble vertiente, a atender a las personas que más lo necesitan y además crear empleo. Estamos convencidos que vamos a crear, gracias a estas políticas sociales, más de 7.000 nuevas plazas de trabajo en nuestra comunidad. Y, además, mientras la cigarra canta, nosotros adelantar con nuestro esfuerzo cinco años, cinco años, las previsiones...

El senyor president:

Señora Espí, queda advertida por vez primera.
Señor Such, queda advertido por vez primera.

El senyor president del Consell:

...las previsiones más optimistas de esa ley de la que usted ha hablado esta mañana aquí, en el Parlamento valenciano.

Pero esto es lo que hay. Me imaginaba que este nuevo período de sesiones empezaría de forma diferente y empieza como terminó, teniendo que recordar una vez más que ustedes no solo tuvieron el síndrome de la nacional III, no terminando una autovía fundamental para el futuro de la Comunidad Valenciana, sino que no tenían ideas ni en políticas sociales, ni fundamentalmente políticas para crear prosperidad y empleo en nuestra comunidad.

Ustedes, los socialistas están incapacitados en la Comunidad Valenciana para hablar de brechas sociales,

porque nosotros, los populares, hemos creado (*aplaudiments*) más de 500.000 puestos de trabajo en estos diez últimos años. Y eso es fundamental, uno, como oportunidades para todos y, dos, gracias a que trabaja más gente en la Comunidad Valenciana hay más prosperidad para poder repartir en políticas sociales. Y por eso tenemos un presupuesto que llega casi al 80% en políticas sociales en los presupuestos, en todos los conceptos que tienen que ver con la atención a las personas que más necesitan del apoyo de la sociedad y, en nuestro caso, de la administración.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa, el senyor Ribó. Té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president, moltes persones del País Valencià, de la resta d'Espanya, de la Unió Europea pensen, i nosaltres pensem amb ells, que l'urbanisme valencià està totalment desbocat i fora de control. Mire, l'últim exemple: l'última llei que aprovarem aquí, en este Ple, va ser la LUV. La LUV durant el mes de gener ha actuat com un catalitzador i un accelerador de PAI d'una manera totalment desafortunada. Les dades, segons la conselleria, fins a 30 de gener, hi havia sobre la mesa la reclassificació de 6.000 hectàrees de terreny rústic, mitjançant 122 PAI, el triple de superfície que s'ha urbanitzat en els últims deu anys.

Nosaltres li preguntem: quines mesures pensa adoptar el Consell per a fer front a aquesta situació? I, per suposat, li agrairia que em responguera, però li agrairia que em responguera també pensant en aquest informe, l'Informe sobre aplicació abusiva, repetix, aplicació abusiva de Lrau. Mire, diu en l'apartat 11: «...insiste con urgencia en la necesidad de una moratoria respecto a la aprobación de nuevos proyectos y planes de desarrollo urbanístico en suelo no urbanizable, en tanto no entre en vigor la normativa revisada.»

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor Ribó, respecte del que s'ha presentat a través d'acords municipals, de plans de desenrotllament urbanístic en els municipis de la Comunitat Valenciana, l'aplicació de la llei, l'aplicació estricta de la llei. I jo, com a president de la Generalitat, tinc l'obligació de sempre aplicar la llei a qualsevol cas.

Respecte de la llei urbanitzadora anterior, que ja ha llegit vosté un dictamen o una proposta de la comissió europea, diré el següent: està modificada per la Llei urbanística valenciana que, entre altres coses, arreplega pràcticament totes les consideracions d'estos informes. Jo pense, jo pense, després de tota la discussió al respecte de la llei urbanística, els qui hem recolzat la nova llei estem amb la